

poczatektekstu

[Przewodniczący 00:00:01.942]

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach w sprawie z powództwa W. M. przeciwko J. K. oddalił powództwo o zapłatę i zasądził od powoda na rzecz pozwanej 617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się powód, zaskarżył wyrok w całości. Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania a to jest artykułu 233 paragraf 1 kpc przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, nieprawidłową ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, zaniechanie całościowej oceny dowodów i ich zbadania przez nieuprawnione przyjęcie, że pozwanej J. K. nie doręczono skutecznie nakazu zapłaty, co skutkowało wydaniem zarządzenia o ponownym doręczeniu nakazu zapłaty i dalej oddalenie powództwa z uwagi na argumentację zawartą w podlegającym odrzuceniu spóźnionym sprzeciwie od nakazu zapłaty. Przez wyprowadzenie wniosku, że pozwana dochowywała należytej staranności w prowadzeniu swoich spraw, co miało się sprowadzać do braku dbałości o odbiór przychodzącej korespondencji na adres lokalu, w którym była zameldowana i do której służył jej tytuł prawny, 233 paragraf 1 kpc w związku z artykułem 227 kpc przez pominięcie faktów istotnych a to jest celowego nieodbierania przez pozwaną korespondencji spod adresu jej zameldowania, 233 paragraf 1 kpc poprzez pominięcie faktu, że komornicy, których Sąd postanowieniem na rozprawie z 13 grudnia 2016 roku zobligował do nadesłania akt zaniechali wykonania nałożonego na nich zobowiązania, czego skutkiem było zubożenie materiału dowodowego o informacje mogące okazać się kluczowe dla prio..., prawidłowego rozpoznania niniejszej sprawy, 217 paragraf 1 kpc w związku z 227 kpc poprzez nierozpoznanie wniosku dowodowego powoda o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania egzekucyjnego Km 2934/15, artykułu 139 paragraf 1 kpc przez niezastosowanie i uznanie, że przesyłka dla pozwanej dostała, nie została jej skutecznie doręczona, 167 kpc w związku z 504 paragraf 1 kpc przez niezastosowanie skutkujące mylnym uznaniem, że sprzeciw od nakazu zapłaty był skuteczny, gdy w istocie był złożony po upływie terminu, 504 paragraf 1 kpc przez niezastosowanie skutkujące brakiem ustosunkowania się Sądu do sprzeciwu w rezultacie, czego w obrocie funkcjonowały dwa sprzeciwy od tego samego nakazu zapłaty, 171 w związku z artykułem 169 paragraf 1 i paragraf 4 skutkujące pozytywnym rozpoznaniem pisma pełnomocnika pozwanej z 14 października 2016 roku, kiedy pismo to powinno być potraktowane, jako wniosek o przywrócenie terminu oraz 328 paragraf 2 kpc na sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający ustalenie, jakie Sąd I Instancji przeprowadził dowody, którym dał wiarę, którym odmówił wiarygodności i nie wyjaśnił podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, na których się oparł. Zarzuca się również naruszenie 316 paragraf 1 kpc w związku z 224 poprzez ustalenie treści orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie przed przeprowadzeniem postępowania dowodowego i zamknięciem rozprawy, o czym świadczy treść uzasadnienia oddalającego wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Zarzuca się również naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest 355 paragraf 1 kc poprzez niezastosowanie skutkujące przyjęciem, że pozwana nie była zobligowana do zachowania należytej staranności wiążącej ją w stosunku zobowiązaniowym a tym samym, że jest zwolniona od ponoszenia konsekwencji posługiwania się w obrocie adresem zameldowania, który rzekomo nie stanowi jednocześnie jej miejsca zamieszkania. Wnosi również w oparciu o artykuł 380 kpc o rozpoznanie zarządzenia z 24 kwietnia 2017 roku, w którym Sąd uchylił zarządzenie o uznanie za doręczoną przesyłki z odpisem nakazu zapłaty przeznaczonej dla pozwanej zarządzając o doręczeniu pełnomocnikowi pozwanej odpisu nakazu zapłaty pozwu i załączników oraz przyjęciu sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty. W oparciu o te zarzuty wnosi się o uchylenie zaskarżanego wyroku, umorzenie postępowania zainicjowanego wniesieniem sprzeciwu od nakazu zapłaty ewentualnie o jego zmianę i uwzględnienie powództwa w całości, orzeczenie o kosztach postępowania. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja jest bezzasadna. Uwzględniając, że kontrola zastosowania norm materialno prawnych może być odnoszona wyłącznie do niekwestionowanych ustaleń faktycznych w pierwszym rzędzie należy odnieść się do zarzutów natury procesowej skoro wnioski w tym względzie wyznaczają kierunek dalszych rozważań. Istoty rzeczy, analizę zarzutów apelacji rozpocząć trzeba od wskazania, iż nieuprawnione jest stwierdzenie jakoby uzasadnienie zaskarżanego wyroku nie odpowiadało wymogom Ustawy. Wbrew wywodom skarżącego pisemne motywy kwestionowanego wyroku pozwalają na odtworzenie rozumowania, które doprowadziło Sąd Rejonowy do wniosków ujętych w sentencji rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania zapłaty. Nie zawiera ono luk w zakresie elementów istotnych z punktu widzenia artykułu 328 paragraf 2 kpc, co uniemożliwiłoby dokonanie kontroli orzeczenia a tylko w takim wypadku

można mówić o naruszeniu przywołanej regulacji. Sąd Rejonowy przedstawił ustalony w toku postępowania stan faktyczny i wskazał dowody, na których się oparł. Podkreślenia wymaga, że postępowanie dowodowe skupiło się w rozpoznawanej sprawie na dokumentach uwzględnionych przez Sąd Rejonowy w całości. Wreszcie prawidłowo zidentyfikowano w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia podstawę materialno prawną żądania powoda i w jej kontekście wyjaśniono przyczyny, dla których uznano, iż na gruncie ustalonych okoliczności faktycznych doszło do przedawnienia zgłoszonego roszczenia. W tych okolicznościach zarzut naruszenia artykułu 328 paragraf 2 kpc jawi się, jako chybiony. Zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Odwoławczy w pełni podziela ustalenia faktyczne Sądu I Instancji przyjmując je za własne i uznając za zbędne powielanie ich w treści uzasadnienia. Za nieuzasadniony uznać należy sformułowany w treści apelacji zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy granic swobodnej oceny dowodu, to jest artykułu 233 paragraf 1 kpc. Zgodnie ze wskazanym przepisem Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego zebrania, zebranego materiału. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że, że dla skuteczności zarzutu naruszenia artykułu 233 paragraf 1 kpc nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych odwołując..., odwołujących się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego nie odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie Sądu w tym zakresie. Zarzut ten nie może polegać jedynie na zaprezentowaniu własnych korzystnych dla skarżącego ustaleń stanu faktycznego dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla oskarżonego oceny materiału dowodowego. Wbrew stanowisku apelującego ustalenia dokonane przez Sąd I Instancji znajdują pełne odzwier..., odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił, że nie doszło do skutecznego doręczenia pozwanej nakazu zapłaty a to z uwagi na to, że był kierowany nieaktualnie, że był kierowany na nieaktualny adres pozwanej. Sąd Rejonowy ustalając, że pozwana od 2010 roku nie zamieszkiwała w miejscu wskazanym w pozwie, to jest w P. przy ulicy (...), korzystał nie tylko z zeznań świadka W.

[f 00:10:27.065]

, ale i danych w pełni obiektywnych a to pochodzących z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W piśmie z dnia 16 marca 2017 wie..., roku kierownik ZUS wprost stwierdził, że przesyłki dla pozwanej w okresie od 2010 roku wracały z adnotacją "adresat wyprowadził się". Stosowne pismo znajduje się w aktach na karcie 73-ciej. Twierdzenie skarżącego jakoby w aktach komorniczych miały znajdować się dowody na prawidłowe wskazania w pozwie adresu pozwanej i wnioski dowodowe ku temu zmierzające nie przyniosły...

[M 00:11:05.310]

[ns 00:11:05.310]

. Dziękuję.

[Przewodniczący 00:11:08.615]

Oczekiwanego przez powoda rezultatu. Informacje, które wpłynęły od komorników nie pozwoliły na ustalenie adresu pozwanej w przedmiotowym okresie. Sam zaś powód nie zgłosił przed Sądem Rejonowym żadnych w tym zakresie zastrzeżeń. Nota bene również w apelacji nie złożył wniosków dowodowych, które winny być przeprowadzone. Wbrew zarzutowi zawartemu w wywiedzionym przez powoda środku zaskarżenia odpis nakazu zapłaty z dnia 24 września 2014 roku nie został doręczony pozwanej w trybie prawidłowego awizowania. Artykuł 139 paragraf 1 kpc. Został on, bowiem przesłany na adres wskazany w pozwie, który to od 2010 roku nie był miejscem zamieszkania pozwanej. Wskazać należy, że z treści artykułu 126 paragraf 2 kpc w związku z artykułem 187 kpc jasno wynika, że obowiązkiem powoda jest wskazanie w pozwie miejsca zamieszkania pozwanego. Analiza wskazanych regulacji wiedzy do wniosku, że powód spełnił wyro..., wymogi formalne pozwu podając miejsce zamieszkania tylko wówczas, kiedy byłoby to rzeczywiste miejsce, w którym pozwana ma swoje miejsce i centrum życia, centrum aktywności. Zgodnie z artykułem 25 Kodeksu cywilnego miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Miejsce zamieszkania jest tego kategorią odrębną od miejsca zameldowania osoby fizycznej. Ich odmiennność wiąże się z celami, których realizacji służą. Rozważania te pozwalają na przyjęcie, że

bezzasadne są zarzuty naruszenia artykułu 504 kpc. Sąd Rejonowy uznając zasadnie, że nie doszło do skutecznego doręczenia nakazu zapłaty prawidłowo nakazał doręczenie tego nakazu zapłaty na adres jej miejsca zamieszkania. W tej sytuacji nie może być mowy jak tego oczekiwaliby skarżący o postępowaniu zmierzającym do przywrócenia terminu. Są to dwa wykluczające się tryby postępowań. Dlatego też zarzut naruszenia artykułu 181, 169 kpc jest chybiony. Zarzuty skarżącego jakoby miało, miały pozostać w obrocie prawnym dwa sprzeczne jest chybiony. Pierwsze pismo procesowe o tym charakterze spowodowało stosownie do ar..., treści artykułu 505 paragraf 1 kpc utratę mocy nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Wniesienie sprzeciwu zainicjowało postępowanie toczące się na zasadach ogólnych, odnoszące się do postępowania przed Sądem I Instancji. W toku tego postępowania Sąd Rejonowy uwzględni..., uwzględniając zarzut przedawnienia trafnie oddalił powództwo. Dlatego też bezzasadny jest zarzut podnoszony przez skarżącego, iż Sąd Rejonowy wbrew dyspozycji artykułu 328 nie wskazał podstawy prawnej swojego rozstrzygnięcia. Sąd Rejonowy wskazał, iż powództwo podlega oddaleniu, a to z uwagi na przepis artykułu 118 paragraf 1 Kodeksu cywilnego określający zasady, na których dochodzi do przedawnienia roszczeń o charakterze pieniężnym. Zarzut naruszenia artykułu 355 paragraf 1 kc jest chybiony. Przepis ten dłuż..., zgodnie z tym przepisem dłużnik zobowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju. Trudno odnieść podnoszone zarzuty do łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, pamiętać bowiem trzeba, że weksel miał być wykupiony 2 sierpnia 99 roku a pozew został złożony 20 listopada 2013 roku. Dlatego też sugerowana teza o unikaniu przez pozwaną realizacji zobowiązania jest chybiona zwłaszcza, co zostało ustalone, że o miej..., o zmianie miejsca zamieszkania zadecydowała choroba pozwanej. Orzeczenie Sądu Rejonowego w pełni odpowiada prawu materialnemu zwłaszcza przepisowi artykułu 118 paragraf 1, który stanowi, że termin przedawnienia wynosi lat 10 a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (...) lata. Powód wytoczył powództwo po upływie 3-letniego terminu przedawnienia. Roszczenie było przedawnione, dlatego też Sąd zasadnie zdecydował o jego oddaleniu. Dlatego też Sąd Okręgowy z mocy artykułu 385 kpc apelację oddalił. O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie artykułu 98 kpc w związku z artykułem 391 paragraf 1 kpc. K....

[koniec 00:16:30.390]